

ας ἀπὸ τὸν Τίμι | ον Σταυρὸν τοῦ Πούργου τῆς Ἀξίας καὶ εἴ τις ἤθελεν
εἰλήσειν ποτὲ νὰ | τὸ σαλεύσῃ τὸ ψυχικό μας νὰ ἔχῃ τὰς ἀρὰς τῶν τιη
θεοφόρων Πα | τέρων καὶ τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρ(ὸ) ἀντίδικον
ν τῇ ἡμέ | ρα τῆς κρίσεως καὶ πάλιν τὸ δέντρο νὰ ἔνῃ ἀδιάσειστον ἀπὸ
τῇ | λεγομένην ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς τῆς ἐμῶν ὁμολογίας τοῦ |
ψυχικοῦ μ(ας) || παρακαλοῦμεν τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἀξιοπίστους μαρτύ-
ρους.

Σὲρ Γιάκουμος Στρὸς.

—Κὺρ Μπενέτος Τζιλιβός.

Ἐγὼ νοτάρης κ(αὶ) ἀποστοληκός ταβουλαρειος ὁ νικόλας ο | Μι-
ρειστηκ(ος) τα παρρ(όν)τα κ(αὶ) ἄνο γαιγραμένα ἔγραψα | κ(αὶ) οἰπαι-
γραψα.

Τίτλος γραμμένος ὁριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του δι-
πλωμένου αντιγράφου: «Δώρημα] εἰς τὸν Τίμιον Σταυρὸν | ἐλαία Νικόλ(ας) Κου-
λίπαπας».

113

Ιωάννης Μυριστικός, νοτάριος

Προικοσύμφωνο

1528, 1 Ιουνίου

†Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀμήν, ἀφκῆ', Ἰουνίου α', εἰς τὸ Κά-
στρο τῆς Ἀξίας | εἰς τὸ ἀρχοτικό τοῦ σὲρ Μαρ[ίνου Ντελαγραμμάτι-
κα] εἰς σεκεῖνο τὸ τόπο ἔμπροσθεν τῶν | εὐγενεστάτω καὶ παρακαλετῶ
μαρτύρων τῶν κάτω γεγραμμένων ἦλθα εἰς συβα[...] | Γιάκουμο Γρίσπος
<υ>ῖος τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Γρίσπου τὸ ἐν μέρος τὸ ἄλλον [μέρος ὁ σὲρ
Φρα] | τζέσκο Μπατουᾶνος <υ>ῖος τοῦ μακαριτοῦ σὲρ [Τζάννε] Ἀντώνην
Μπατουάνου [λε] | γόμενος σὲρ Γιάκουμος νὰ πάρῃν γαβρὸ τὸν λεγό-
μενο σὲρ Φρατζέσκο εἰς τὴν θυγατέ | ρα του τὴν κερα-Ζαμπία, οὕτως
δέλει καὶ ὁ λεγόμενος σὲρ Φρατζῖσκος τὴν [λεγό] | μενη κερα-Ζαμπία ο
διὰ γυναῖκα του νόμιμο καὶ εὐλογητικὴ καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ | Θεοῦ
Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Καὶ εἰς ὄνομα προίκας ἀρ(χὴν)
τάσσει καὶ δίδει ἅ | πὸ τὴν σήμερο ὁ ἄνω γεγραμμένος σὲρ Γιάκουμος
τῆς θυγατέρας στου τῆς κερα-Ζαμπί | [ας] καὶ τοῦ γαβροῦ του τοῦ ἄνω
γεγραμμένου σ(ἐρ) Φρατζέσκου καὶ τῷ παιδίῳ ὅποια μέλλει νὰ [κά] |
μου τὸ σπίτι μου ὅπου κάδομαι τὴν σήμ(ερον) ὥς καθὼς εὐρίσκεται τὸ
σύμπλιο τῆς κεραῖς τῆς Θε | οσκεπάστου ἡγου ἔτζι ἀνώγιν ὅσ(ον) κατώ-
γιν καὶ τοῦ ὀπλιγάρεται ὁ γαβρὸς ὁ σ(ἐρ) Φρατζέ | σκος νὰ δώσῃ τοῦ
σ(ἐρ) Γιάκουμου τοῦ πεδεροῦ του τὸ σπίτι ὅπου ἔχει ὅξω εἰς τὸν Ἅγιον

[Ηλίαν] | όπου κάθεται ό Τζαπής νά τόν νοικιάζη ό σέρ Γιάκουμος νά νοικιάζη σπίτι ἔως ὥστε νά | ζῇ καί ἀποθανώτας του πάλιν ν'ἀπομείνουν τόν σπίτι τοῦ σ(έρ) Φρατζέσκου, ἀκόμη δίδει | των καί ὅ, τι ἀσήμι, χρυσάφιν, ρούχα μου κρατεῖ ἀμάχια ό Ἐβραῖος ό Ρεμπῆ Γερσῆ | ό γιατρός μέ τοῦτο ὀπλιγάρεται ό σ(έρ) Φρατζέσκος νά πληρώσῃ εἴ τι χρέος ἤθελε | ἐβγῇ όπου ἐδέλα κάνει λογαριασμό ἀκόμη δέλει ό σ(έρ) Φρατζέσκος νά στέκῃ εἰς τόν | δέλημά του ἢ νά τὰ πληρώσῃ τόν χρέος νά τὰ πάρῃ καί ἂν μὴ τὰ πάρῃ καί δέν τὰ δέλῃ | νά τὰ πάρῃ ν' ἀπομείνου τοῦ πεθεροῦ του νά πληρώσῃ καί τόν χρέος ό πεθερός | στου, ἀκόμη τάσσει καί δίδει καί ό ἄνω γεγραμμένος σ(έρ) Φρατζέσκος τῆς γυναίκας στου | τῆς κερα-Ζαμπίας καί τ' ὅ, τιν παιδιῶν ὅποια μέλλει νά κάμου ἦτοι (γρ)άφειν καί ἀφήνει του | εἰς τόν ντεσταμέντο του ό κύρης στου ἔτζι στεκόμενα ὅσα περπατούμενα, ἀκόμη τάζει ό ἄ | νω σέρ Φρατζέσκος [...] ο] ἀπό τόν ντεσταμέντο τοῦ [...] ου του τὰ χωράφια όπου | ἔναι ἀπό τοῦ Ἀργυροῦ [εἰς] τὴν ντεποδεσία [τὸν αἰγια.ιο] ἀκόμη [...] τὸν τόπο | καί ἄλλα χωράφια όπου ἔχομε(ν) [ἀπό] τὸν γαβρό του τὸν Μάρκ(ον) τοῦ Ἀργυρ(οῦ) καθὼς εὕρισ | κεται | ἓνα περιβόλιν ὅλον, ἀκόμη εἰς τοῦ Γιάκουμου [τὴν] ἐτρετία όπου δίδει [πᾶσα] | χρόνοι τρία μαζούρια σιτάρι, ἀκόμη καί τὴν ἐτριτί(αν) όπου παίρνομεν ἀπό τὸν χωρά | φιν τοῦ Μιχελῆ τοῦ Μαυρομάτη εἰς τὶς Μέλανες εἰς τὴν Κριτόματση, ἀκόμη εἰσὲ τοῦτο | τόν τόπο κοτὰ ἓνα περιβόλιν μαζί μέ τ' αὐτὸ καί ἄλλη ἐτριτία ποὺ παίρνομεν ἀπό τὴν | θυ | γατέρα τὴν Μαργαρίτα τοῦ Μιχάλη τοῦ Μαυρομάτη. Μὲ τοῦ(το) δέλει ό ἄνω γεγραμμένος | σέρ Φρατζέσκος ὅτι ό Θεός νά μὴ τὸ φέρῃ νά ἤθελε ἀποθάνει ἢ γυναίκα του κερα- | Ζαμπία καί νά ἤθελε ἔχει παιδία μέ τὸν σέρ Φρατζέσκο δέλει ό σέρ Φρατζέσκος [...] | ποτὲ καιρὸ νά | μὴ | ἡμπορῇ νά πάρῃ ἀπὸ εἴ τι τάσσει εἰς προῖκα τῆς κερα-Ζαμπίας | νά δώσῃ ὅλονοῦ του παιδίου ἦτοι τῶν παιδίων όπου ἤθελε ἔχει μέ τὴν λεγόμενὴν κε | ρα-Ζαμπία. Ἐτζι δέλει καί ό ἄνω γεγραμμένος σέρ Γιάκουμος εἴ τι τῶν νῆταξε [ὡς ἄνω] | ἔναι μέ τὴν κοντετζιὸ τὴν ἄνω γεγραμμένη ἡγου νά ἔνῃ τῶν παιδίων όπου δέλει ἔχει | μέ τὸν σέρ Φρατζέσκο, ἀκόμη δέλιν ό ἄνω γεγραμμένος σέρ Φρατζέσκος ο καί ἂν μπο | λάκις καί νά τοῦ ἐτραβενιερίσιν θάνατος τοῦ σέρ Φρατζέσκου καί νά μὴν ἤδελε(εν) | ἔχου παιδία ὅ, τι [αραδε] καί ἂν ἔχῃ νά τὰ κρατῇ ἔως όπου ἤθελε κρατεῖ τὴν τιμὴ | του χήρα εἰ δὲ καί ἤθελε πατρευτῇ νά ἔχῃ ὅλη τὴν μομπίλια ἔτζι στά | μενα, χρυσάφι, ἀσήμι καί ἀπὸ ἄλλα εἴ τι ἐδέλα εὕρσκεται νά ἔνῃ εἰς τὴν ἐξουσία | τῆς νά τὰ κάμῃ σὰ δέλιν, ἀκόμη δέλει ό σέρ Φρατζέσκος ο καί νά ἐπαντρευτῇ | ἢ κερα-Ζαμπία δέλει ο | καί νά ἔχῃ ἔως ὅλης τῆς τῆς ζωῆς νά τρώγειν τὸ καρπὸ τῶ χω | ραφίω τοῦ Ἀργυροῦ καί τοῦ γαβροῦ του τοῦ Μάρκου, ἀκόμη καί τῆς Κότταινας τ'ἀμπέλιν | ποὺ ἐγόρασα, ἀκόμη καί τὸ χωράφιν τοῦ λιθαδίου όπου ἔναι εἰς τὴν Φυλλάδα τῆς | Ντὲ Βίκαινας καθὼς εὕρσκεται ὅλον νά ἔχῃ ἐτοῦτα ὅλα

π' ὅτε ζῇ καὶ ἀποθάνωτό | ς της νὰ πηγαίνου εἰς τοὺς πλέα πρόξι-
 ους. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένο ἐπομείνασιν | κουντέτοι καὶ βάνου καὶ
 Ἀλληλογία ὑπ(έρ)πυρα) φ' τὰ ἥμισυν τῆς ἀφετίας καὶ τὰ ἥμισυν τῆς |
 ἐρίδος τ(ον) στέργει καὶ πάλιν πληρώνω καὶ μὴ πληρώνω τὸ ἄνω γε-
 γραμμένο [πεντα]κόσια | νὰ ἔχη τὸ στέρεο καὶ βέβαιο μὲ τοῦτο θέλου νὰ
 ἔχῃ ἐξουσία ὁ σὲρ Φρατζέσκος ὁ ἄνω | γεγραμμένος ἂν τὸν ἤθελε εὐρῇ
 ἄνατος νὰ ἔχῃ ἐξουσία ὁ σὲρ Φρατζέσκος νὰ | κάμη διὰ τὴν ψυχὴν του
 πὸ τὴν μομπιλία δουκάτα κ', ἡγου εἴκοσιν, καὶ δι' ἀπόδει[ξ] |

Φ.16

ιν | τοῦ παροῦ προικοσυφώνου παρακαλοῦ καὶ τοὺς [τιμίους καὶ] ἀξιο-
 πίστους μαρτύρους | τὸν ἀφέντη Ντεγᾶνο πρὲ Μαρή Τζάννε τὸν μι(σὲρ)
 πρὲ Μπέλον Ντακορώνια [τὸν] | μισ(ὲρ) πρὲ Τζάννε Ντελιβέγια [τὸν]
 μισ(ὲρ) Πέρο Ντελιβέγια τὸν μι(σὲρ) Μαῖνο Ντελαγραμμάτικα | [...]
 Ἀντώνην Τζάννε.

Ἐγὼ Ἰω(άννης) μισηστοικ(ος) νοταρι(ος) εἰσαφῆκα καὶ ἀπογραψα.

114

Ἰωάννης Μυριστικός, νοτάριος

Δάνειο

1529, 29 Νοεμβρίου

† α[φκ]θ', Νοεβρίω κθ', εἰς τὸ Κάστρο τῆς Ἀξίας εἰς τὸ Παραπόρτιν
 εἰς | τὸ σπίτι τοῦ σὲρ Φρατζέσκου Μπετουάνου σ' ἐκεῖνο τὸ τόπο ὁμολογᾷ
 ὁ μα | στρο-Ἰω(άννης) Μανικάτης τὸ πὼς ἐπῆρε καὶ ἐπεριέλαβε ἀπὸ τὸν
 ἄνω γεγρα | μμένο σὲρ Φρατζέσκο Μπετουᾶνο | δου(κάτα) βενέτικα ι',
 ἡγουν δέκα, τὰ ὅποια | δου(κάτα) τοῦ τὰ δίδει ο διὰ ιγκάμπιο διὰ τὴν
 Χίο μὲ τὸ ξύλο τοῦ Ντε Φογ[έα] | εἰς τὸ ρίζικο τοῦ ἄνωθεν σὲρ Φρατζέ-
 σκου ἀπὸ θάλασσα καὶ ἀπὸ Τούρ | κους κρουσάρους ὅχι ἀπ' ἄλλο καὶ
 γυρίζοντας ἐδῶ κατευόδιο εἰς τέρ | μενο ἔξε μέρες νὰ ἔνη κρατημένος ὁ
 λεγόμενος μαστρο-Ἰω(άννης) νὰ δώσῃ τοῦ | ἄνω γεγραμμένου σὲρ Φρα-
 τζέσκου δου(κάτα) βενέτικα ι', ἡγου δέκα, καὶ δύο διὰ | τὸ διάφορόν του,
 ἡγου στὰ δέκα δώδεκα, καὶ ἀπὸ τοῦτα τὰ λεγόμενα δουκ(άτα) | τοῦ δίδει
 ὁ σὲρ Φρατζέσκος τοῦ μαστρο-Ἰω(άννη) τρία χρυ(σᾶ) κ' ἔττι ὀμπλεγά |
 ρεται καὶ ὁ μαστρο-Ἰω(άννης) νὰ τοῦ τ(ὰ) δώσῃ [καὶ] ὅσο τετώνει ἢ ὅλη
 πληρωμὴ τρία | δουκ(άτα) χρ(υσᾶ) καὶ ἐτοῦτο ὀμπλεγάρεται ὁ μαστρο-
 Ἰω(άννης) ο καὶ νὰ μὴν ἀλλάξῃ τα | ξίδια ἀπὸ τῆ Χίο καὶ κεῖ εἰ δὲ καὶ
 ἤθελε ἀλλάξῃ ταξίδι νὰ λογοῦται | σιγοῦρα τὰ λεγόμενα στάμενα εἰς τὸ
 διάφορό του καὶ διὰ τὰ ἄνωθεν | στάμενα ὀμπλιγάρεται καὶ ἀπηγαίνει
 ἐγγύτρα καὶ πλερώτρα αὐτοὶ καὶ τὰ κα | λά τους καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ ἄνω

